

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 10 Mars 1868, kl. 8 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckta motioner om inskränkning i tiden för utsökande af fordran för utborgade handelsvaror och för auktionsinrop.

I afsigt att hejda den skadliga skuldsättning, hvartill allmänheten förleddes dels genom handlandes utborgningar och dels genom de på landsbygden ofta förekommande auktioner, hafva Herrar *J. J. Magnell* och *R. Arfvedson* inom Andra Kammaren föreslagit, Herr *Magnell* (motionen N:o 7): att Riksdagen ville för sin del besluta, »att handlande, så i städerna som på landet, ej eger lagligen börja utsöka fordran, grundad på utborgning af varor, reverserad eller ej, sedan 30 dagar förflutit från den, då utborgningen skedde, dock med det undantag, att, om handlande utborgar varor till annan handlande till ett belopp af minst 200 R:dr Riksmünt eller derutöfver på en gång, må sådan fordran kunna lagligen utsökas, om utsökning börjas inom 90 dagar. Sker sådan utborgning af handlande till annan handlande till ett belopp af minst 1,000 R:dr, gälle hvad lagen stadgar om skuldfordran i allmänhet»; och Herr *Arfvedson* (motionen N:o 78): »att Riksdagen ville för sin del besluta en förändring, hvarigenom stadgades, att fordringar, som grunda sig på auktionsinrop å landet ej kunna lagligen utsökas efter 8 månader från auktionsdagen, samt att kringresande Vestgöta-handlande ej heller må fordra någon betalning för varor sednare än 8 månader från den dag, då dessa blifvit på kredit utlemnade.»

Lag-Utskottet, som enligt erhållna remisser har att öfver dessa framställningar sig yttra, anser desamma, såsom egentligen åsyftande en särskild preskriptionstid för ifrågavarande fordringar, icke kunna ur någon rättsgrund försvaras. Stadgandet i gällande lag om tioårig preskription grundar sig på nödvändigheten deraf, att all talan i civila saker inom viss tid anställes, emedan under en obestämd tidrymd vittnen kunna dö, handlingar gå förlorade

och de omständigheter, hvaraf sakernas utredning beror, falla i glömska. Men någon sådan grund kan icke åberopas till stöd för de af motionärerne föreslagna stadganden; och då den omständighet att en gäldenär möjligen af lättsinne eller obetänksamhet ådragit sig skulden icke bör fritaga honom från skyldigheten att densamma gälta, får Utskottet vördsamt hemställa,

att ifrågavarande motioner måtte af Riksdagen lemnas utan vidare afseende.

Stockholm den 6 Mars 1868.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.